

பாடசாலை காலத்து நினைவலைகள் எம் நடுஞ்சூக்குள் அலையாக அபிக்கும் போது ஏற படும் பரவச நிலை வார்த்தைகளில் சொல்ல முடியாதவொன்று. அக்காலத்தில் நம் முடனிருந்த நண்பர்கள், நம் ஆசிரியர்கள், சக மாணவர்கள் என எல்லோரும் எம் இதயத்தின் மடலையில் வாழ்ந்துகொண்டுவந்தார்கள். நினைத்தாலும் மீண்டும் பாடசாலை வாழ்க்கைக்கு மீண்டும் விட முடியாத யதார்த்தம் நம் எல்லோருக்கும் திரிந்திருந்தாலும், ஆசிரியர்கள் அந்த அதிர்ஷ்டத்தை அடந்தது விடக்கின்றார்கள் என்பதுதான் நிதர்சனம்.

மாணவர்களுடனேயே நரேகாலம் போவதும், அவர்களின் கற்றல் சயற்பாடுகளுக்கு துணைபுரிவதும், அவர்களது வளர்ச்சிக்காக உழைப்பதும் ஆசிரியர்களின் தலையாய கடமையாகவே மாறிவிடுகின்றது எனலாம். அவ்வாறு மாணவர்கள் மீது அதிக கரிசனை கொண்ட ஆசிரியர்கள் படபடப்பிலக்கியத்துறையில் ஈடுபடும் போது ஓவ்வொரு மாணவரினதும் ஓவ்வொரு போக்குகளையும் கதையின் கருக்களாக மாற்ற முடியும். அவை வாசிக்கின்ற ஏனையவர்களின் மனதில் சிறிய அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்த முடியும்.

கூர்நாகலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சியம்பலகஸ்கொட்டுவையைப் பிறப்பிடமாகவும், இஹலகினியமயைப் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட பஸ் லா அமீர் என்ற ஓய்வூதிய ஆசிரியர் இளந்தளிர் எனும் பெயரில் சிறுவர்களை நல்லவெளியிட்பிரிக்கின்றார். இவர் ஏற்கனவே அமது என்ற சிறுவர் உருவகக் கதை நல்லொன்றை வெளியிட்பிரிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஈரமுள்ள நடுஞ்சம், மனிதநேயம், முயன்றால் முடியும், நழுவிய சந்திரப்பம், ஒழிந்தது பிடிவாதம், பெருநாள் வந்தது, பிறந்தநாள் பரிசு, ரவியின் ஆசை, திருந்திய உள்ளம், தோழியர் மீவர் ஆகிய 10 கதைகளை உள்ளடக்கி 44 பக்கங்களில் அமைந்துள்ள இளந்தளிர் எனும் இந்த நல்லுக்கு ஆசியுரை வழங்கியிருக்கும் சட்டத்தரணி ஏ.எஸ்.எம். மின்வர் நல்லாசிரியர் பற்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

தனது சிறுவயது முதற்கொண்டு கல்வியோடு கலத்தை துறையிலும் ஆர்வம் காட்டி வரும் இந்த நல்லாசிரியை தனது திறமகளை தன்னில் மூடக்கொள்ளாது வளரும் சிறார்களின் திறன்களை மலேலோங்கச் செய்வவனேயும் என்ற பரந்த நோக்குடன் செயற்படும்பவர். பிறந்து வளரந்து, வாழ்ந்து, வறும்மனமே மறைந்து போவதை விரும்பாதது தன்னால் தன் சமீபம் நலன்பெறவனேயும் என்ற நன்நோக்கில் இவ்வாசிரியை மறக்கொண்டு வரும் பணிகள், முயற்சிகள் பாராட்டத்தக்கதே.

தனது சமீபத்தில் அன்றாடம் நிகழ்பவற்றையும், சந்திப்பவகையையும், தன் மனதில் ஆழப்பதிந்து தடம்பதித்த ஞாபகங்களையும் சிறுவர் விரும்பத்தக்க வகையில் இரசனையுடனும் சுவாரஷ்யமாகவும் கூட்டிக்கதைகளாக சிறப்பாக வடிவமைத்துள்ளார். தன் வாழ்நாளில் பல வருடங்களடைபள்ளிச் சிறார்களுக்காக அர்ப்பணித்து அவர்களுக்கு அன்பு காட்டி ஆதரவு வழங்கி அழகிய முறையில்

Written by - வலிகம ரிம் ஸா முஹம் மத் -

Tuesday, 14 June 2016 19:39 - Last Updated Tuesday, 14 June 2016 19:46

தன்னுள்ளம் திருப்தி காண அறிவுமுதமட்டி நல்லதொரு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்து ஓய்வு பெற்றவர். என்றாலும் தனது மயி வரூத்தம் பாராது நேரம் பொன்னெனக் கருதி சிறுவர் கதனை நில் களை எழுதி வருவது பாராட்டுக் குரியது.

ஈரமுள்ள நடுஞ்சம் (பக்கம் 01) எனும் கதனை உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது. பாடசாலகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஒருசில மாணவர்கள் தான் போட்டிக்கு பதிப்பார்கள். பெரும்பாலானவர்கள் நன்றாக பதிப்பவர்கள் மீது பொறாமலை கொண்டவர்களாகவும், அவர்களை ஆசிரியரிடம் மாட்டி விடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களாகவும் தான் காணப்படுவார்கள். இது மாணவர்களின் இயல்பு. தான் செய்வதே சரி என்ற ஆதிக் கத்தில் சிலர் இருப்பார்கள். மற்றவர்களை பற்றி சதாவும் குறைகூறியபடி இருக்கும் மாணவர்கள் இருப்பார்கள். இவற்றையெல்லாம் ஆசிரியர்கள் தம் கழுகுப் பார்வையாலே உணர்ந்து கொள்வதுண்டு. இக்கதையிலும் அவ்வாறான மனநிலை கொண்ட சில மாணவிகளதும், அன்புள்ளம் கொண்ட ஒரு மாணவியினதும் செயற்பாடுகள் சித்திரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

மலர் என்ற மாணவி பாடசாலகைக் கு வர தாமதமாகிறது. மாணவிகள் எல்லோரும் மலர் இன்று வகுப்பறையைச் சூத்தம் செய்யவிரும்ப்தால் நேரம் பிந்தி வருவாள் என்று ஆசிரியரிடம் சொல்லுகின்றனர். வகுப்பறைக் குப்பைகள் நிறைந்து அழுகக் காணப்படுகின்றது. சிறிது நேரத்தில் வகுப்புக்கு தாமதமாக வரும் மாணவி மலரிடம் ஏன் தாமதம் என ஆசிரியர் கேட்கின்றார். அதற்கு மலர் அழுவாறே கால் இழந்த ஒரு மனிதருக்கு தன் சாப்பாட்டகைக் கொடுத்துவிட்டு தண்ணீர் அருந்தச் செய்த பின் வருவதற்கு சற்று சூணங்கிவிட்டதாகக் கூறுகின்றாள்.

அதற்கு ஆசிரியர், நீ நல்ல பிள்ளையம்மா. நல்ல காரியம் ஒன்றைச் செய்து வந்து ஏம்மா அழுவே? உன்னப்போல எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் இந்த இரக்கம், பாசம், உதவி செய்யும் உள்ளம் இருந்தால் இண்டக்கி வகுப்பறை இப்படி இருந்திருக்குமா? என்று கேட்கின்றார்.

ஆசிரியர் இவ்வாறு சொன்னதும் மற்ற மாணவிகளுக்க்கு தாம் செய்த தவறு விளங்குகின்றது. உடனே அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து வகுப்பறையைச் சூத்தம் செய்வதாகவும், மலரோடு அன்பாக இருப்பதாகவும் கதனை நிறைவடைகின்றது.

மனிதநேயம் (பக்கம் 06) எனும் கதனை பெரியவர்களுக்க்கு மரியாதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது. இன்று பஸ்களில் பயணம் செய்பவர்களைப் பாரக் கும்போது மனிதநேயம் மரணித்துவிட்டதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

வயதானவர்கள் வந்தால் இடம் கொடுக்க விரும்பமின்றி அசட்டையாக அப்பால் திரும்பிக்கொள்வது, தடிங்குவது போல நடப்பது அல்லது கர்ப்பிணித் தாய்மார்கள் வந்தால் வறையாறவது இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று சூற்று மூற்றும் பார்ப்பது, அல்லது பொதிகளை வதை திரும்பவர்களின் முகத்தகைக் கட்ட பாரக் காமல் திரியாதது போல பாவனை பண்ணுவது போன்றவற்றை நாம் அன்றாடம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். இனி இல்லலை என்றால் சிலர் அவ்வாறு எழுந்து இடம் கொடுப்பதும், பொதிகளை வாங்கி உதவி செய்யவதும் அதிபித்தாற போல காணக் கிடக்கின்ற காட்சிகளாகும்.

இக்கதையில் வருகின்ற அருண் என்ற மாணவன் பஸ்ஸில் பயணித்துக் கொண்டிருந்தபோது அவனருகில் நின்றனாருகொண்டு வந்த பெரியவரின் தோற்றமும், உடையும் அவர் மீது அவனுக்கு மிகுந்த மரியாதையை வரவழகை கின்றது. எனவே அவருக்கு இருக்க இடம் கொடுத்துவிட்டு அவன் நின்றபடி வருகின்றான். மற்ற நண்பர்கள் அவனைப் பார்த்து கலே சியெய்கின்றனர்.

அருண் படிக் கும் பாடசாலையில் அன்று இலக்கிய விழா. அதில் பச்சேச்சுப் போட்டியில் மனித நயேம் என்ற தலைப்பில் பச்சேமுதலாமிடம் பெற்ற அருணுக்கு பரிசில்களை வழங்கி வதைத் தவிர காலையின் அருண் பஸ்ஸில் கண்ட அந்தப் பெரியவர். அவர் அருணுக்கு பரிசிலை வழங்கியதுடன் ஷஇந்தச் சிறுவன் மனித நயேம் என்ற தலைப்பில் பச்சேயவன். பச்சேசில் கஹப்பட்டது போல் சியெலிலும் காட்டியவன். அருணுக்கு எனது அன்பளிப்பாக ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கி அவனை கௌரவிக் கிறேன் | என்கின்றார். வாய்ப்பு பச்சேசால் மட்டும் உலகை வெல்ல முடியாது. உண்மையான சியெற்பாடு மஹிமமே உயர்வடையலாம் என்று கதாசிரியர் இறுதியில் கஹியிருக்கும் கஹற்று நிதர்சனமானது.

நழுவிய சந்தர்ப்பம் (பக்கம் 13) என்ற கதையில் கல்வியின் சிறப்பு எடுத்து தாளப்பட்டதுள்ளது. சாதாரண பரீட்சையில் சித்தியடந்த நபீஸ் உயர் தரத்தில் கணிதப் பிரிவில் கற்க முடிவெடுக்கின்றான். ஹரஹின் பெறுபறேுகள் போதாமல் இருப்பதால் அவன் மிகவும் கவலையடைகின்றான். ஷநானும் இன்னும் கவனமாகப் படித்திருந்தால் உன்னபை போல உயர் தரத்தில் கணிதப் பிரிவில் கற்க முடிந்திருக்கும்மே. இனி அதபைப் பற்றி எவ்வளவு சிந்தித்தும், அழுதும் பயனில்லை. நீயாவது படித்து ஊரில் உயர்ந்த அந்தஸ்திற்கு வா. நான் கலபை பிரிவில் படித்து ஏதோ ஒரு சிறு தொழிலையாவது சியெய் மயுற் சிக் கிறேன் | என்று ஹரஹ் கஹும் கஹறில்

"ஏதோ ஒரு சிறு தொழிலையாவது" என்ற சொல்லாடல் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக அமையவில்லை. ஏனெனில் கலபை பிரிவில் கற்றவர்கள் படிக்க முடியாதவர்கள் என்று அர்த்தமாகிவிடாது. கலபை பிரிவில் கற்ற ஏத்தனையோ பரே ஆசிரியர்களாக, பரோசிரியர்களாக, கலாநிதிகளாக, பிரபல எழுத்தாளர்களாக ஏன் சட்டத் தரணிகளாகக் கஹட உருவாகி இருக்கின்றார்கள். எனவே கலபை பிரிவு என்பதை தாழ்வாக சித்திரிப்பது தவிரக் கப்பட வணேடும்.

ஓழிந்தது பிடிவாதம் (பக்கம் 16) என்ற கதை சிறுவர்கள் அடம்பிடித்து தம் காரியங்களை சியெத்து கொள்வதில் வல்லவர்கள் என்பதையும் அதனால் பெற்றோர்கள் மனக் கவலகைக்கு ஆளாகிவிடுகின்றனர் என்பதையும் திறம்பட சொல்லியிருக்கின்றது. இக்கதையில் வரும் சிறுமியான பாத் திமா தன் பிறந்த நாளாருக்கு தங்கச் சங்கிலி வணேடும் என்று அடம்பிடிக்கின்றாள். ஆனால் அதசை சியெத்து கொடுக்க மளவாருக்கு பாத் திமாவின் பெற்றோர் வசதியானவர்கள் கிடயாது. ஒருநாள் பாத் திமா பாடசாலை விட்டு வரும் போது மழபெய்த காரணத்தால் ஒரு குடிசையருகில் ஓதுங்குகின்றாள். அந்தக் குடிசையில் இருந்த சிறுமியின் அப்பாவாருக்கு சுகமில்லை. அதனால் அம்மாவலகைக்குச் சினெற்று காசு சம்பாதித்து தன் மகளை சூற்றுலாவாருக்கு அனுப்ப காசு தருகிறேன் என்று மகளிடம் கஹுகின்றாள். அதற்கு அந்தச் சிறுமி நீங்கள் இருவரும் கஷ்டப்பட்ட வணேடம். நான் அடுத்து வருடம் சூற்றுலா போகிறேன் என்று நிலமையுணர்ந்து கஹுகின்றாள். இதகைக் கடைக்கொண்டிருந்த பாத் திமாவின் உள்மம் தளிவாகின்றது. தானும் இனிமலே தன் பெற்றோருக்கு சிரமம் கொடுக்கக் கஹடாது என்று உணர்ந்து திருந்துகின்றாள். அருமையானதொரு கதை இது.

Written by - வலெகம் ரிம் ஸா முஹம்மத் -

Tuesday, 14 June 2016 19:39 - Last Updated Tuesday, 14 June 2016 19:46

பிறந்த நாள் பரிசு (பக்கம் 25) என்ற கதையும் மாணவர்களுக்கு படிப்பினையான ஒரு கதையாகும். பிறந்த நாளுக்குக் காக இன்று ஆடம் பரமாக சலெவா சயெயும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது. இததைத் தவிர்த்து இக்கதையில் வரும் சிவா என்ற சிறுவன் பாடசாலையாசிகசாலையைக் புத்தகங்களையே பரிசளிக்கின்றான். அவனது சயெலையைப் பாராட்டி பாடசாலையில் அவனையும், அவனது பெற்றோரையும் கௌரவிக்கின்றார்கள். நாம் வாழ்வதில் அர்த்தம் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறான காரியங்கள் எம்மை எமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பறசாற்றும். இவ்வாறான நல்லவற்றை நாமும் செய்து பிறரையும் செய்து துண்ட வேண்டும். ஏனையவர்களுக்கு முன் மாதிரியாக இருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறான பயன்மிகு கதைகள் சிறுவர்கள் மட்டுமல்லாது பெரியவர்களும் வாசிப்பதற்கு ஏற்றன. அவ்வாறான கதைகளை ஒரு தொகுதியாகக் கிவளையிடும் வளையிட்டிருக்கும் நல்லாசிரியர் பஸ் லா அமீர் அவர்களுக்கு வாழ்த்துக்கள்!!!

0000 - 0000000000
000000 000 - 00000000 0000000
000000000000 - 000000 000000
00000 - 140 0000000

poetrimza@gmail.com